

De Henrettede

Gryets kolde hvide Taage,
svøber sig om Brødres Lig.
Driver ned i Gravens Kroge,
hvor de slænger Drengen i.
Smykket har dig ingen Moder,
hvor du ligger, stille Broder.

Morderne ved Stedet vaager,
de har dræbt vor unge Søn.
Nær hans Lig og klædt i Taager,
knæler hun for ham i Bøn.
Smykke skal dig Landets Moder,
hvor du sover, stille Broder.

Hvor I maatte Livet bøde,
væder Regnen hellig Jord.
I kom hjem til vore døde—
hjem hvor stolte Slægter bor.
Danmark rejstes jo paa Grave.
Riget er de dødes Gave.

De kan bruge Bøddelvaabnet!
baste pine vore Mænd.
Mangen Dør i Nat blir aabnet!
Brødre strider stille Ven.
Søn gaar ud og værger Moder,
du gik først, vor døde Broder.

Faldne Dreng, dit Offer grunder.
Friheds Hjem bag ved vor Strand
Spændt af Drømme mens du blunder
skuer du et lysrigt Land.
Ser dem mødes i jer Have,
Børn, der synger over Grave.

Sten.